

Spedalskhedsmissionen

December 5/2010

Landsmøde

Brugen af ordene spedalskhed og lepra

Håb genskabt

Sække Indebærer håb

Mund og mæle til marginaliserede

Et bundt breve fra Afrika

Kære læser!

Bestyrelse:

Jan Meyer, læge, Hobro, formand
Flemming Møller Mortensen,
sygeplejerske, MF, Skørping,
næstformand
Lisbeth Pedersen, bogholder,
Amager, kasserer
Asbjørn Hansen, sognepræst,
Svinninge
Kristian Jensen, skolepsykolog,
Aalborg
Hans-Jørgen Knudsen, projektle-
der, Vanløse

Redaktionsudvalg:

Lissi Stoklund
Flemming Møller Mortensen
Kr. Jensen (ansvarshavende)
Kærvangsalle 34, 9000 Aalborg
TLF. 9812 7449

Kontor:

Administrator: Klaus Leonhardt
Skibbroen 6, 2. Postboks 13,
6200 Aabenraa
Tlf. 3838 4888. Fax 7462 7772
E-mail: info@spedalsk.dk
www.spedalsk.dk

Tryk: Øko-Tryk
Borrisvej 5b, 6900 Skjern
Tlf. 9694 0411

Forsidefoto: TLM-I
Bagsidefoto: Peter Lemieux

Brugte frimærke sendes til:
Knud Grøndahl Mortensen
Stenlandsvej 25
2300 København S.

Som det fremgik af blad nr. 4 er dette nr. af bladet det sidste, hvor Lissi Stoklund er med i redaktionen. Endnu engang vil jeg sige en stor tak til Lissi for et mangeårigt og aktivt virke. Også tak til Flemming Møller Mortensen. De år, vi tre har dannet redaktion, har været dejlige konstruktive arbejdsår. Jeg er nu 81 år, og jeg benytter lejligheden til efter flere 10-års perioder i redaktionen, senest som ansvarshavende redaktør, også at stoppe. Glædeligvis vil Flemming fortsætte i redaktionen, og vort nye bestyrelsesmedlem Asbjørn Hansen, der har bladerfaring fra tidligere arbejdsopgaver, har sagt ja til at blive ansvarshavende redaktør. Tak for det! Jeg er selvfølgelig parat til at yde en evt. støtte i en overgang.

Har vi brug for et blad i den tid, vi nu lever i med mange andre kommunikationsformer? Dette spørgsmål har vi flere gange haft oppe i bestyrelsen. Foreløbig er vi fortsat indstillet på at udgive et blad. Udover oplysning og kommunikation er et blad vort offentlige vindue ud til samfundet. Da portoen steg voldsomt, nedsatte vi antallet af blade fra 6 til 5 årligt. Endvidere fik vi et meget fornuftigt tilbud fra Øko-Tryk, som nedsatte trykkeudgifterne væsentligt. En tak til Øko-Tryk for et meget vellykket samarbejde. Det er vigtigt for vor bestyrelse,

at vore læsere og støtter virker med som talerør ud til en brede kreds. Vi har i dag mulighed for medicinsk at kunne helbrede spedalske, men det kræver økonomi og mennesker, der vil gå ind i arbejdet blandt de spedalske. Vi har brug for flere, der forstår arbejdets nødvendighed og for flere, der vil stå bag arbejdet økonomisk. Sidste år måtte vi desværre aflyse vort årsmøde. Vi har på vort årsmøde i det tidlige forår meget væsentligt at fortælle, så jeg vil opfordre til, at mange møder op. Mødet er åbent for alle. Hjælp os med at invitere nye med. Lad mig slutte med at sige tak til 'leverandører' af stof til bladet, heldigvis har det altid været muligt at fylde bladets spalter.

Kristian Jensen

Landsmøde på Christiansborg

Spedalskhedsmissionen
vil gerne byde alle interesserede til landsmøde
lørdag den 19. marts 2011
mellem kl. 10.30 og 15.00
på Christiansborg

Et detaljeret program vil vi bringe i næste nummer af bladet og på www.spedalsk.dk,
men her er mødets indhold i overskrifter:

- Hør (og se billeder) fra en spændende tur til Bangladesh
- Hvad tænker bestyrelsen om det fremtidige arbejde i Danmark og i Bangladesh?
- Mød bestyrelsesmedlemmerne
- Hør nyt fra kontoret og om samarbejdet med de andre ca. 45 Spedalskhedsmissioner rundt omkring i verden
- Få en rundvisning på Borgen

Spedalskhedsmissionen vil være vært ved et let morgenmadstraktement og frokost.

Kom og vær med – du kan allerede nu melde dig til ved at sende en e-mail på info@spedalsk.dk,
ved at ringe på 3838 4888 eller ved at sende et brev. Husk at oplyse hvor mange der tilmeldes
og navn og adresse.

Brugen af ordene *spedalskhed* og *lepra*

Spørgsmål: *Spedalskhedsmissionen* er blevet kritiseret af udenlandske samarbejdspartnere for at bruge ordet *spedalskhed* i stedet for ordet *lepra* i sit navn. Er der noget problem i det?

Svar: Dansk Sprognævn vurderer ikke at der er et sprogligt problem med betegnelsen *spedalskhed*. Ordet bruges ikke nedsættende i forbindelser hvor der er tale om sygdommen, og det alternative lægelige ord *lepra* er sjældent i det almene sprog.

Definitionen af *spedalskhed* i Den Danske Ordbog (bd. 5, 2005) er 'kronisk, ikke dødelig infektionssygdom som medfører ødelæggelse af huden, lammelser og deformation af hænder og fødder'. Der er ingen angivelse af at ordet skulle være andet end neutral stil. Den Danske Ordbog har ikke ordet *lepra* med. Politikens Nudansk Ordbog med etymologi (3. udg., 2005) har en lignende neutral definition af *spedalskhed* og en henvisning fra *lepra* til *spedalskhed*. Ordbog over det danske Sprog (bd. 21, 1943) har som betydning 2 en overført betydning som især har været brugt i religiøs sammenhæng: "om (besmittelse ved) grov synd olgn.". Ordbogen har under *spedalsk* en betydning 2 som er 'forbandet, nederdrægtig, (rent) forbistret, pokkers' og 'tåbelig, ustyrlig'. Man kan også i dag finde eksempler på at ordet bruges med den billedlige betydning 'udstødt', isoleret, fx dette eksempel:

Jeg lider nemlig sammen med min kone af en særlig form for social *spedalskhed* (Frederiksborg Amts Avis 29.12.2007).

En gennemgang af eksempler fra perioden okt. 2007 til okt. 2008 i artikeldatabasen Infomedia viser at ud af 35 ek-

sempler med ordet *spedalskhed* var kun 2 brugt i den overførte betydning. Ser man på adjektivet *spedalsk*, er billedet et andet. I samme periode kan man finde 29 eksempler i alt, og heraf er ca. halvdelen brugt i en overført og ofte negativ betydning, jf.:

Hvis man siger et kritisk kvæk om Darwin eller global opvarmning, behandles man, som er man en *spedalsk* fjende af inkquisitionen (Weekendavisen 26.10.2007).

For at vende tilbage til spørgsmålet om *spedalskhed* over for *lepra* kan det nævnes at i Bibelen bruges *spedalskhed* og ikke *lepra*.

Politikens Store Fremmedordbog (2003) og Dansk Fremmedordbog (Gyldendal, 1999) har definitionen placeret ved *spedalskhed* og en henvisning fra *lepra*. I Klinisk Ordbog (16. udgav, 2004) er definitionen placeret under *lepra*, og der er en henvisning fra *spedalskhed* til *lepra*. *Lepra* er altså en fagterm som ikke har nogen særlig udbredelse i almensproget.

I offentligheden ser *spedalskhed* også ud til at være det mest brugte ligesom i de almindelige ordbøger. Der findes således 523 eksempler i avisdatabasen Infomedia i perioden 1986-2008.

Til sammenligning er der i samme periode kun 21 artikler med ordet *lepra*, og i mange af disse er *lepra* forklaret som 'spedalskhed'. Et eksempel på hvordan de to ord nævnes i forbindelse med hinanden, er følgende:

.. skulle komme til at fylde resten af hans liv – arbejdet blandt og for patienter med *spedalskhed* eller *Lepra*, som er det lægelige navn for sygdommen (Kristeligt Dagblad 12.10.2002).

Ud af de 21 eksempler med *lepra* i Infomedia er de 5 fra tysk (Flensborg Avis er med i databasen), mens to eksempler er fra Ugeskrift for læger, altså brugt i en lægefaglig sammenhæng. Af de resterende 14 eksempler er ordet *lepra* i 10 tilfælde forklaret med det samme alment kendte *spedalskhed*. I Infomedias periode på 22 år er *lepra* temmelig sjældent, idet det tilsyneladende kun er brugt 4 gange i danske aviser uden en forklaring eller henvisning til *spedalskhed*.

IEM

Om Spedalskhed

En medicinsk sygdom som fortsat rammer millioner af mennesker.

- Skyldes en bakterie, *Mycobacterium lepra*, og er formentlig spredt ved luftbåren dråbeinfektion.
- Første ydre tegn på spedalskhed er følelseløshed i lyse pletter i huden.
- Er helbredelig med antibiotisk flerstofbehandling (MDT).
- Er i stand til at forårsage svær invaliditet samt blindhed. Hvis sygdommen ikke behandles, da angribes nerver, sådan at der opstår følelseløshed, paralyse samt skader på hænder, fødder og ansigt.
- Er vanskelig at blive smittet med. Mere end 95 % af alle mennesker er immune og kan ikke smittes. De, der kan smittes og bliver det, kan blive fri for smitten efter kun få dage i medicinsk behandling.
- Er stadig et stort sundhedsproblem i mange områder af verden, og cirka en 1/4 million nye tilfælde opdages hvert år eller 700 nye spedalske hver dag.
- Den er stadig omgærdet af myter, fordomme og frygt, hvilket gør den til mere end en medicinsk sygdom.
- Er en sygdom mod hvilken, der ikke findes en forbyggende vaccine. Dette er årsagen til, at det er så vigtigt at finde de spedalske tidligt, og at behandlingen hurtigt iværksættes.
- Er et sundhedsproblem i 24 lande. Indien, Brasilien, Indonesien og Burma har flest spedalske.

Spedalske personer og ikke statistiske objekter!

- Mere end 90 % af de smittede lever i udviklingslandene, hvor ressourcerne er sparsomme. Her risikerer spedalskhed at blive en glemt sygdom mellem andre højere prioriterede sociale problemer.
- Der er mere end 10 millioner personer, der er blevet helbredt med den medicinske flerstofbehandling, siden den blev taget i brug i begyndelsen af 1980'erne.
- Der er omkring 2,5 millioner personer, som her og nu står og mangler behandling.

Håb genskabt

Mens Mohanta fortæller om, hvad der er sket, efter at hun er blevet diagnosticeret som spedalsk, er det svært at have øjenkontakt med hende. Hun stirrer rundt i rummet og på gulvet. Det er åbenbart, at hun stadigvæk er stærkt berørt af den måde, hun blev behandlet på.

Mohanta sidder ved en af symaskinerne i et klasseværelse på Spedalskhedsmissionens erhvervsuddannelsescenter (VTC) i Vizianagaram, Indien. Foran hende er der en bunke af lyserødt tøj plus en sari, på hvilken hun dygtigt og behændigt har broderet grønne og hvide blomster. Hendes fingre håndterer nemt materialet, og små blomsterblade fremkommer ved hjælp af nålen.

Mohanta blev gift for 5 år siden. To år senere opdagede hun nogle knuder på huden, og lægen på den lokale klinik diagnosticerede hende angrebet med spedalskhed. Da hun fortalte sin mand herom, blev han vred. Han vidste ikke noget om sygdommen, men han følte, det var noget man skulle holde sig fra, og noget som kunne bringe skam over ham og hans familie. Så han bad hende om at forsvinde og ikke komme tilbage. Nedtrykt forlod Mohanta hjemmet og gik til sin fars hjem, som lå sig i samme landsby.

Mohanta var vant til at have mange venner i landsbyen – kvinder, som hun ville sludre med, mens hun udførte udendørs huslige opgaver, kvinder hvis børn hun ville overvåge. Nu vil de imidlertid ikke have med hende at gøre. De undgik hende på gaden og undveg hende, hvis hun forsøgte at henvende sig til dem. Så hun brugte mere og mere tid i sin fars hjem og gik sjældent ud.

Lægen på den lokale helseklinik havde givet Mohanta en multi-medicin (MDT)

Mohanta håber at være selvforsørgende

Af Fiona Campbell

Foto af Peter Lemieux

kur, som skulle kurere spedalskheden. Men hun begyndte at føle sig utilpas; hendes legeme reagerede på de døde bakterier, og hun fik høj feber. Hun blev indlagt på Spedalskhedsmissionens hospital i Purulia i Vestbengalen, hvor hun blev behandlet for at komme sig over de negative reaktioner fra MDT.

Mens hun var på hospitalet, fik hun også en rekonstruktiv operation af sin hånd – hendes fingre var blevet stive og kloagtige, fordi hun på tidspunktet for diagnosen af spedalskhed og påbegyndelsen af MDT behandling allerede havde fået ødelagt nogle nerver af spedalskhedsbakterien. Gradvis blev hun bedre.

Spedalskhedsmissionens medarbejdere på hospitalet tog sig godt af Mohanta - de ikke alene gav den medicinske behandling og omsorg, hun trængte til, men de brugte også tid på at lære hende at kende. De opdagede, at hendes mand ikke længere støttede hende, og at hun var belastet med negative attituder fra naboer. Bekymret for hendes fremtid informerede de hende om Spedalskhedsmissionens erhvervsuddannelsescentre (VTC). De forklarede hende, at hun kunne lære en færdighed, som ville bringe hende i stand til at forsørge sig selv og gøre hende uafhængig. Mohanta accepterede gladelig tilbud om undervisning og fik et undervisnings-tilbud på Spedalskhedsmissionens VTC i Bankura, som var det nærmeste center til hospitalet. Her kom hun i lære som skrædder.

Da den 6 måneders kur var til ende, opdagede Mohanta at hun kunne forøge sine færdigheder og øge indtjeningen af sine håndlavede kjoler, hvis hun lærte broderi. Så Spedalskhedsmissionen sørgede for, at hun kunne komme til erhvervsuddannelsescenteret i Vizianagaram.

Hun har kun 4 uger tilbage på broderikurset, og derefter vil hun forlade de sikre omgivelser på centeret og prøve at klare sig selv ude i samfundet. Spedalskhedsmissionen vil give hende et lån til en symaskine, men hun er bange for at vende tilbage til landsbyen. Hun ved ikke, om folk vil acceptere hende, eller om de fortsat vil være afvisende overfor hende. Hendes eneste beroligende faktor er hendes far, som altid har haft omsorg for hende. Men hun tror, det vil være vanskeligt at oprette en succesfuld skrædder- og broderiforretning, hvis hun vender hjem til landsbyen.

Tæt ved VTC Bankura findes et lille samfund, hvor et antal spedalskhedsangrebne personer har forsamlet sig og bygget deres hjem. Mohanta siger, at hun kunne tænke sig at tage dertil og bo; hun vil i det mindste være sikker på at blive accepteret, og hun er sikker på, at hendes forretning vil kunne underholde hende.

Selvom hendes fremtid stadig er usikker, har hendes tid på Spedalskhedsmissionens hospital og VTC hjulpet til at bringe hendes selvværd tilbage. "Jeg er mere håbefuldt for fremtiden," siger hun. "Jeg er mere sikker på, at jeg kan leve alene og have en indtjening."

Oversat af HSSH

Mohanta i broderiafdelingen

Sække indebærer håb

Bairu og hans team syede sække

Af Fiona Campbell

Foto af Peter Lemioux

Ved den 17. internationale spedalskheds kongres (ILC), der blev afholdt i Hyderabad i februar 2008, modtog alle 1500 deltagere fra 60 lande – heriblandt professorer, læger, projektmedarbejdere, spedalskhedsspecialister og NGO medarbejdere – en letvægts lærredssæk med ILCs logo og fyldt med velkomstpakker og information.

Disse sække var designet og produceret af en ung mand, Bairu. En ung mand, der indtil for 5 år siden ikke havde sykundskaber, ingen skrædderhåndværks erfaring og som aldrig havde brugt en symaskine. Men under hans ledelse, har han og hans lille arbejds hold fuldført en større forretningsordre, producerede kvalitetssække, overholdende en snæver tidsfrist og tjente 10000 rupees (800 kr.) på ordren. Forandringerne i Bairus liv over de sidste

år har været dramatiske. I 10. klasse (da han var omkring 15 år gammel) erfarede Bairu, at han var angrebet af spedalskhed. Han opdagede nogle mærkelige pletter på huden, og hans onkel, som arbejdede på et spedalskhedshospital, sørgede for, at han påbegyndte behandling. En læge udleverede ham multi-behandlings medicin (MDT) svarende til 3 måneders behandling. Men, måske fordi han stadig var teenager, eller måske fordi han ikke forstod konsekvenserne,

vendte han ikke tilbage til hospitalet, da medicinen var opbrugt. For at MDT skal være virksom, og for at en person kan blive fuldstændigt kureret kræves, at medicinen indtages løbende over en 6 til 12 måneders periode. Hvis der sker et afbræk i behandlingen, må hele behandlingen startes helt forfra.

Gennem denne periode mistede Bairu følelsen i det ene ben, og han udviklede et sår, måske på grund af et snit eller en splint, som han ikke mærkede.

Senere vendte han tilbage til hospitalet. De behandlede såret og startede ham på en ny 6-12 måneder behandling med MDT. Men da såret var helet, og Bairu begyndte at føle sig vel igen, glemte han at indtage medicinen regelmæssigt. Så han fik flere sår på sit ben.

Denne gang blev han henvist til et større hospital i Hyderabad. Hans ben var opsvulmet og krummede ud af facon, så han havde svært ved at gå, og sårene var blevet inficerede. Lægerne meddelte, at hvis ikke hævelserne forsvandt, måtte de amputere hans venstre ben. Selvom Bairu var chokeret over tanken om at miste sit ben, mente han også, at en amputation kunne være den bedste løsning - det ville i alle tilfælde være muligt for ham at gå igen.

Så, 20 år gammel, blev Bairus venstre ben amputeret lige under knæet. Han fik en protese og kan nu gå nemmere. Men på grund af hans handicap og på grund af hospitalsbesøg og de lange behandlinger havde han ikke haft tid til at overveje sin fremtid. Hans broder og forældre var bekymrede på hans vegne og spekulerede på, hvad han kunne klare, og hvorledes han kunne skabe sig en levevej.

Heldigvis henviste en af hospitalets medarbejdere ham til Spedalskhedsmissionens erhvervsuddannelsescenter (VTC) i Vizianagaram. Der lærte han at producere sække, og dette er nu Bairus håndværk og levevej.

Men, selv efter Bairu har lært dette håndværk og er begyndt at tjene penge, er hans liv ikke gået glat.

Spedalskhedsmissionen har skaffet ham og en anden kandidat fra VTC med et CBR (fællesskabsbaseret rehabilitering) et lån for at hjælpe dem med at opstarte sække-produktions-forretningen. De købte en symaskine og begyndte at modtage nogle få ordrer. De følte begge, det var drøjt at være forretningsdrivende. For første gang i deres liv måtte de arbejde hele dagen, holde styr på finanserne, lave mad, vaske tøj og lære at leve sammen. Det viste sig at være en for stor mundfuld, og de måtte opgive deres lille fælles forretning.

Så det endte med, at socialmedarbejderen på VTC invite-

rede Bairu tilbage til uddannelsescen-tret til at udføre nogle akkordarbejder. Dette fandt han meget lettere at håndtere – han får en fast betaling for hver sæk, han producerer, og han tjener tilstrækkeligt til dækning af kost og logi, og til at sende beløb hjem og betale af på lånet.

Hans tidligere oplevelse har ikke stoppet ham fra tanken om at åbne sin egen forretning engang i fremtiden. Han vil imidlertid gerne spare nogle penge sammen først. Hans succes med produktionen af sækkene til Spedalskhedsmissionen har yderligere øget hans selvtillid.

Og han har lært en yderligere vigtig ting, nemlig at optræne andre i sit håndværk, når sække-produktionslæreren er andetsteds, overtager Bairu undervisningen.

”Jeg nyder at leve her”, siger Bairu. ”Der er som en stor familie, og jeg har mange venner”.

Oversat af HSSH

Bairu hjælper en af eleverne

Mund og mæde til marginaliserede

Af Kristian Jensen

Det er titlen på en publikation fra Dansk Missionsråd i serien "Ny Mission". Det er nr. 18 i serien, som jeg nogle gange her i bladet kort har omtalt.

Ordet "advocacy" er det faglige ord, der står for begrebet fortalervirksomhed.

Dansk Missionsråds Udviklingsafdeling har arbejdet med problematikken ud fra begreber som menneskelig værdighed, retfærdighed og menneskerettigheder, og publicationen indledes med en bred indføring i emnet ved Kirsten Kaaber Pors.

Et par citater hentet fra flere steder i bogen antyder noget centralt om emnet.

Henrik Ertner Rasmussen: "Det skønnes, at omkring 200 millioner kristne i 60 lande er frataget nogle af deres menneskerettigheder på grund af deres tro. Kristne forfølges ikke kun i en lang række muslimske lande, men også i hinduistiske lande og lande med kommunistisk eller socialistisk styre."

Den kendte biskop Helder Camara citeres for dette udsagn: "When I feed the poor, they call me a saint. When I ask why the poor have no food, they call me a communist."

Der er ikke plads her i bladet til en bred omtale. Jeg vil blot gøre opmærksom på denne informationsmulighed. Bogen har bl.a. indlæg af Anna Marie Aagard, Peter Lodberg, Peter Fischer-Nielsen og Leif Bork Hansen.

De tidligere numre udkom på forlag, nu er det Dansk Missionsråd, der direkte står for produktion og salg.

Der findes restoplæg af tidligere udgivelser, og de fleste vil kunne fås til reduceret pris ved kontakt til Dansk Missionsråd.

Siden 1999 har Dansk Missionsråd med 2 årlige numre udsendt tidsskriftet Ny Mission. Det nye nummer omhandler den pentekostale bevægelse, altså pinsemission og karismatiske bevægelser.

De kristne i Afrika, Latinamerika og Asien udgør hen ved 2/3 af alle kristne. Op imod en 1/3 af alle kristne tilhører pentekostale eller karismatiske bevægelser.

Bladet her er ikke pladmæssigt indrettet til en anmeldelse – blot en omtale. Tidsskriftet indeholder 12 artikler, enkelte på engelsk og indeholder en bred række synspunkter og informationer.

Redaktøren er Mogens S. Mogensen. Han slutter sit forord således: fremlægges her som kilde til inspiration, indignation og information. Heftet er på 130 sider og er nr.19 i serien.

Det købes hos Dansk Missionsråd, P. Bangsvej 1D, 2000 Frederiksberg.

Tidligere numre kan nu fås gratis mod betaling af forsendelsen.

Kristian Jensen

Redaktionen ønsker bladets læsere
en god jul

Et bundt breve fra Afrika...

I årene 1954 til 1967 var ægteparret Elly og Harry Jørgensen missionærer i BDMs arbejde i Sikonge i Tanzania.

De kom i besiddelse af et bundt breve, som de selv havde sendt hjem i denne periode til familie og venner.

Det gav dem ideen til den bog, der lige er udsendt på BDMs forlag. Bogen har undertitlen '-14 år blandt spedalske'. Derfor skal der også her i bladet gøres opmærksom på bogen.

Harry Jørgen har efter hjemkomsten været sognepræst et par steder og ind imellem været missionssekretær i BDM. Vi har i Spedalskhedsmissionen haft god kontakt til Harry Jørgensen. Han har deltaget i en række af vore årsmøder, ligesom han har været en god ambassadør for spedalskhedssagen ikke mindst i sit vestjyske nærområde.

Bogen indeholder en del breve, men ind imellem finder man også artikler, der er mere factprægede. Vi får et interessant indblik i spedalskhedsarbejdet kort efter, at der til den tusindårige sygdom endelig var fundet en medicin, der kunne standse spedalskhed. På dette tidspunkt var der i Sikonge over 500 patienter og derudover mange, der fik medicin. Det er jo vidunderligt, at vore missionærer derude nu - Steen og Lisbeth - kun har få tilfælde, men andre steder i verden er det jo desværre ganske anderledes. Vi får fortællinger om enkelte patienter, rejseoplevelser og også lidt om Tanzania.

Jeg har med interesse læst bogen, der giver et godt indblik i spedalskhedsbekæmpelse, i dens historie og med linier frem til nutiden.

Bogen er på 127 sider.

Kristian Jensen

Bogen kan købes ved at indbetale 130 kr. til Spedalskhedsmissionens konto i Danske Bank:
Registreringsnummer 4610
Kontonummer 3197 904941

Husk at anføre navn og adresse og 'Betaling for bog'.

Ethvert beløb over de 130 kr. vil blive modtaget som gave.

